

№ 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D6, 56.16

Draga, uboga moja Zofka!

Tvoj je za vse čene brez izjeme ena ter ista uroda: biti moju samo v izpremembo. Čena siče ljubezni, moji siče izpremembe; kajti je čeni vse, čeni delu. Karlika leži se v prosti osnovi moja in čene, vsek čeni mi kajti je se od početka dan. To ti nas Karlika pokem vsaj ne narala in nas vajajala tako, da ti nam bila varčarany v posthumny. Takoj vaj čena s kolikimi staninimi bolečinami pomaga obranjati veski čen, njivi videti, kakor ti bit človek kdo se tako viče bitje, to je v resnici - moški vsaj - le živati?

Da vendar viča čenka dnevno v ljubezenskem življenju se more biti le povzgojenav čenja ali samostojna, to naše nenastično kpljenje se more biti čen namena v stvarstvu. Čenkanjari, da se vsakeva kotiva kpljenje ne izgubi. Morda to čenka kpljenje le sluzi velikim, večnostnim namenu?

4 kaj misli je tolažba, vsekakor sele pokem, to se je polegel slomutami

glažno

odpor, želavščinega dela v tebi. In po-
tem - uroda je treba uvesti, do kova
pač. A kar je glavno: vsakemu ima
vendarle več plati; če na eni osiro-
maš, moreš na drugi obogateti. In
nečim se prav posebno opominj, da
knjižno človek ni samemu sebi na-
men, da je ujezar pomen v spletnosti
v občestvu. Dajati in jemati, sodelo-
vati z dušbo na njenem potu, ki
je Galyleja - kaj ločimo več?

Če pa moreš moliti, moli in budi
preproščana, da ne boš zapuščenca. Ho-
bena kotorec globoke molitve se ne iz-
gubi. Samo okuparati nitak! Pomisli,
da vas je na mitizone, ki lepimo isto,
kar ti. Sepimo, močda s svojim spletnim
bodošim čenčkim rodovom zasturamo
vešč, ki nam ni bila dana? Posebno pa
ti ne smeš okuparati, ki nisi zivela samo
za neki denarinski krog, marveč si delala
za spletnost, si solsko let pogramno dela v
javnosti. Pega utiče ne more izbrisati,
s tega bojege učita in naši kulturni ego-
dovni se nihče ne more odstaviti. In to
je knjižno vendarle več nego vagnenje
mostnega reka, ki je, kakor se kaže,
vstane tako bomo in plitko in se,
bršev.

Dugajo pa ti svetujem, da sama
ne sili na popolu prelom, ako au
sam na to ne sili. Licer o celi stvari
ne vem drugega, nego kar mi sama
piše, in to mi velično ne javno.
Kot kakor ti veš, da ne odvij
sama usoj njegove socialne daviše,

njegovega kavalarištra - zrna,
njega namreč; ne boji se, ako on
tega ne tira. Potopi! To je žestiki
debel - stokrat proklet, a neialičen.
Ker, da se tudi tista krasjšerijeva kosa,
da ni raj še več potopela, nego je.
Zadujem ti, da pridi najprej Gensko,
vica, da te spremi v Gradec. Keruj
- balji namreč mori nego biti sam!
Gaj je banalno, raj je žalostno, a je
lako. Pasobno, če je v mojih vsaj
nekoliko vtežitva, je njegova soba,
vost v bojem zidlenju vendarle še
mogoča faktor. Ubočaj me, ki potam
zidlenje.

Ako bi pa denegače karkotkoli
ti mogla biti na uslugo, bom to vse,
da z veseljem storila. Samo prvi mi
jsem, kako in kaj reči.

Zadujče, ko sem ti pisala, sem
imela čut, da moram do tebe, ne
zaradi sebe, ampak zaradi tebe.
Kutnje.

Često veliko čisto mi iskreno
povrnavi! Ne pomnim je, a tvoj je
Teli dober, je moji draga. Blaga
duša mora biti.

Toliko med delom, da se danes
oddam na počit.

Od mene ne vedo kje je miren.

Bodi mična v potapljenju; tudi
najboljše rane so odpravljene. Pomisli,
koliko kje si skočila dober, kolik
kim si pomagala v stiski in potiski.
To ne more biti izgubljeno.

Bog s Teboj!

Iva

u potapljenju

Lj. 14. V. 1916.

Ivanča

